

приятieto не успѣва, а *Х. Димитръ* и *Стоянъ Папазоолу* се сразяватъ окончателно. (Послѣдниятъ заминалъ къмъ Сливенския балканъ, събира чета отъ нѣколко души и имъ става войвода. Между четниците му личели *Димитъръ Общия*, сливенеца *Н. Манчовъ* и др.¹⁾ Стоянъ е билъ убитъ до Жеравна. За виновникъ на това убийство подозирали едного отъ четата му. Това е било около 1865 г. По тоя случай пѣсе и пѣсень въ Сливенъ).

ХАДЖИ ДИМИТРЪ АСЪНОВЪ.

У Хитовитѣ записки не е ясно колко врѣме е прѣкаралъ *Х. Димитъръ* съ Хитовъ въ Сърбия²⁾. Тѣй или иначе, тукъ българскитѣ хъшове сж имали разправи съ сръбскитѣ

¹⁾ Споредъ Димитровъ, четниците на Стоянъ Войвода били събрани отъ Михалъ Куртуоглу прѣзъ 1865 г. Ср. — Кн. Бълг., II, 224-251.

²⁾ Той нищо не пише и за сражението си съ турцитѣ при Златица въ 1867 г., дѣто улавя единъ турски каймакаминъ. За тоя случай има и картина, издание на *Х. Николовъ*, Карловецъ—София. Край Хитовъ тамъ личатъ другаритѣ му сливенци: *Иванъ Зарделийски* и *Михалъ Цонювъ*. Първиятъ е билъ прѣзъ сжщата година и прѣзъ 1868 г. въ българския легионъ въ Бѣлградъ съ другаритѣ си сливенци: *Никола Боровъ*, *Сим. Станчовъ* и *Петръ Поповъ*.